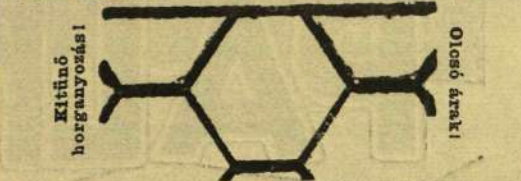

Szénásy, Hoffmann és Tsa julius 1-től augusztus 25-ig
 selyemáruháza **NAGY NYÁRI OCCASIÓT**
 csakis IV., Bécsi-utca 4. sz. rendez az összes selyemáruhákban. Árak tetemesen leszállítva.

Ideggyenge férfiak!
 Neuraszthéniában szenvedők
 kériknek gyengeségük azonnali megszüntetését tárgyaló ismertetőt 40 filléres postabélyeg csatolás mellett. Nem belsőleg bevendő gyógyszer. Cím: **Nova Mechanika 130.** Budapest, Flókberlet 40. Főposta.

Hutter és Schrantz r.-t.

szitaárú- és nemezposztógépek magyarországi telepe
 Budapest, X. ker., Gyömrői-út 80/15. szám.
 Ajánlja kész állapotban, tehát utólagosan tűshorgany-
 nással ellátott többször csavart gépsodronyfonalait

mint tartósság tekintetében páratlan gyártmányt! (Nem tévesz-
 tendő össze más fajta fontokkal, melyek mind közön-
 séges horganyozott drótból készülnek.) Tűkés huzalok,
 sima huzalok, kettőshégyű szegek stb. igen jutányos árban.
 „rjegyűk és minták ingyen és bérn. Továbbá gyártanak:
 Kerítésrácsos, kapuk és ajtók a legegyszerűbbtől a

legdiszesebb kivitelű, előnyárak mellett. Költségvetések és tervezetek díjtalanul.

BADEN Előkelő családi otthon, legszebb fek-
 vés, a főhercegi villák közelében,
 előkelő konyha. — Kert. — Villamos,
WIEN MELLETT. vasuti megállóhely. — Helyközli telefon
 240. — Egész éven át nyitva. — Tulaj-
PENSION MELANIE donos: **Melly Mayer von Maybach.**
 1912-ben megnagyobbítva Prospektust küld Blochner J. hirdetője,
 Budapest, IV., Seemmelweis-utca 4. sz.

GRAMMOFON

és grammofonlemez
 óriási választékban.

Készpénzfizetés ellenében
 gyári áron és mintegy 15%
 árfélemléssel csekély havi
részletfizetésre !!
 Eredeti „Angyal” védjegyű
 grammofonok lerakata.

ELEK és TÁRSA r.-t.
 BUDAPEST.

Irodák V., Balvány-n. 18.
 Uziel VI., Andrássy-út 1.
 Legújabb kimerítő grammofon és
 omezárjegyzék ingyen és bérn.

MARGIT
 gyógyforrás, Bereg m.

A gyomor, belek, húgyhólyag s különösen a
 légzőszervek hurutos bántalmánál igen jó ha-
 tásu még akkor is, ha vérzések esete forog fenn.
 Megrendelhető: **EDESKUTY L.-nál** Budapesten és
 a forrás kezelőségénél, Munkácson.

A f.é. augusztus hóban megnyíló
TERMAL-FÜRDŐNK
 iszap-, sós-, kénes-, jó-
 dos-, vasas- és szénasavas
 medenczéivel pótolják a
 leghatékonyabb gyógyfür-
 dőket. — Ivó-, izzasztó-,
 soványító-, hidegvíz- és
 elektromos kurák. — In-
 haláczió. — Géptornászati.

HUNGÁRIA-FÜRDŐ
 BUDAPEST

Az új
BERSON
 gummisarok

elpusztíthatatlan!
 Utolsó lelet az északi sarkon.

Bersonművek Budapest, VII.
 Franklin-Társulat nyomdája, Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

VASÁRNAPI UJSÁG

32. SZ. 1914. (61. ÉVFOLYAM.) SZERKESZTŐ **HOITSY PÁL.** BUDAPEST, AUGUSZTUS 9.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármegye-utca 11. Egyes szám Kiadóhivatal: IV. Egyetem-utca 4. Ár: 40 fillér.

Előfizetési feltételek: Egészévre — 20 korona. Félévre — 10 korona. Negyedévre — 5 korona. A „Világkrónika”-val negyedévenként 1 koronával több.

Külföldi előfizetésekhöz a postailag meg- határozott viteldij is eszotolandó.

KÁROLY FERENCZ JÓZSEF TRÓNÖRÖKÖS ÉS NEJE, ZITA FŐHERCEZGNŐ BEVONULÁSA BUDAPESTRE AUGUSZTUS 2-ÁN. A BUDAI ALBRECHT-UTON. Balogh Rudolf fékvétele.

A tóparti gyilkosság.

Regény.
Ista Ámbros Koltán.

I.

A hogy befordultam a Szent Anna-utczába, három fiút pillantottam meg, a kik közül kétőt, látásból, már ismertem. Az egyiket a Holdvilágképűnek, a másikat a Kutyafejű Tatárnak hívták a cimboráim. Mind a kettő tizenegy esztendősen lehetett, mint én; de a Kutyafejű Tatar valamivel erősebbnek látszott nálam. A harmadik fiú, a kit akkor láttam először, majdnem egy fejjel volt nagyobb, mint a kis tömzsi Holdvilágképű, négyünk közül a legalacsonyabb; hanem a vékony nyakáról, meg a szűk melléről leritt, hogy gyöngébb, mint én és mint a másik két fiú. Később megtudtam, hogy épen azzal kötötte be a tizenkettedik évét.

Ennek az ismeretlen fiúnak keménykalap volt a fején; a jobbkezeben kis pálczát, a balkezeben pedig pergamen-tekercs formájú papircsomagot tartott.

Abban a pillanatban, a mikor — bekanyarodva a Szent Anna-utczába — rájok bukkantam, a keménykalapos, közel az utcasarokhoz, mozdulatlanul állott a gyalogjáró szélén; a másik két fiú vele szemben s tőle alig egy lépésnyi távolságban, hasonlóképen mozdulatlanul posztolt a kocsiúton. Meglátszott rajtuk, hogy nem akarnak tágitani az ismeretlen mellől; s mintha jobbról is, balról is körül akarták volna fogni, hogy valamire el ne ugorhassék. A Holdvilágképű vigyorgott. A Kutyafejű Tatar, a ki kezét a zsebébe mélyesztve, betykén lóbálta a testét, nem volt ilyen vidám; ellenkezőleg: vészjósló komorság ült az arcán. De mind a ketten farkasszemét néztek a keménykalaposra.

Talán nem így kellene mondanom, mert farkasszemét nézni valami kölcsönöséget jelent s a farkastekintet valójában csak a Kutyafejű Tatar meg a Holdvilágképű szeméből villogott ki; a keménykalapos fiú pillantása inkább ijedt volt. Állotta ugyan az ellenséges szemek tüzelését s igyekezett dacosan viszonozni ezt, hol az egyik, hol a másik ellenfél alakját méregetve; de az ő tekintetében benne révedezett az a határozatlanság is, hogy vajjon nem volna-e jobb hirtelen kerekét oldani s a menekülésben keresni meg azt a kedvező megoldást, melyet már csak a gyors elhatározás s lábának a fűrésze ígérhettek neki? Alighanem kilitástalannak ítélte a kétszeres erővel szemben való küzdelmet. Pedig nem volt egészen fegyvertelen; mert — ha a pálczikájában nem is bízhatott, — a kemény és vastag papirtekercset buzogányként használhatta, míg megtámadói csak az öklükre vagy az izmaikra támaszkodhattak; de nyilván nem remélte, hogy egymagában is el tud banni mind a két fiúval.

A mikor a színhelyre érkeztem, még nem döntött arról, hogy mit válaszol: a szegényletes megfutamodást-e vagy a férfias, de reménytelen küzdelmet? ... azt, a mi dicsőbb, de keletlenebb, a hősiesség összehittét s ennek nyomán az előrelátható elbukást? ... harczolni véglehelletig és vereséget állani ki, de előbb sok jó, kemény ökölespást osztogatni jobbra-balra? ... vagy ellállni, szaladni, a hogy bir, egy darabig még hallani az ellenség gúnyos nevetését, aztán elfelejteni ezt a rossz álmot?

Hanem az én megjelénem egyszerre nagyot változtatott a helyzetet. Mert az ellenség nem tudhatta, hogy hirtelen elszánással nem sietek-e segítségére a megtámadottak? — a mely esetben a most még szilárd erőviszonyok egyszerre felbillennek. Már pedig én megállapodtam. Egyelőre csak mint kíváncsi néző, de egyszermind mint fenyegető kérdőjel.

Nekem egy szempillantás is elég volt ahhoz, hogy tisztán lássam, mi készül itt és miért? Akkora azt az olyanfajta keménykalapban, a melyet ma dinnyealakúnak szokás mondani, nem lehetett végig menni Debreczen utcáin

kinos feltűnés és a kihívó szándék gyanujának fölkelése nélkül. Mert ez a viselet, öreg és ifjú czivis-érzületnek egyaránt, a nyugati eszmékkel való kaczerkodást, a kozmopolitizmushoz való vonzódást, a hazaszeretet érzésének meggyöngyülését és Kálvin tanainak cinikus kigúnyolását jelentette.

Azért, különösen a nagy templom és a kolégium tájékán nem is igen volt tanácsos kemény kalapban mutatkozni. A Szent Anna-utczában, néhány lépésnyire a katolikus templomtól és iskolától, már jelentékenyen csökkent a kemény kalap veszedelmessége, mert mindenki tudta, hogy a piarista tanárok nem állanak ugyanolyan fejedőben járni, a melyben Áron, a gazdag vaskereskedő. És annak a közismertessége, hogy a piaristák a hazafiságnak ebben a kérdésében ilyen vétkes közönbösséget tanúsítanak, a katolikus negyedben már bizonyos vallásos színezetet adott a kemény kalapnak, mérsékelte ennek a feltűnőségét és kihívó voltát, valamelyes magyarázatát adta a hozzá tapadó nemzetközi karakternek és megenghette azt a gyanút, hogy viselője kérkedni akar a világpolgárságával. De azért a kemény kalap, kivált egy tizenegy-tizenkét éves fiúnak a fején, mégis csak Geszler-kalap maradt.

Igaz, nem volt szükség arra a kihágásra, hogy valaki gyerek létere kemény kalapot biggyessen a fejetejére: a kálvinista fiúk e nélkül is szívesen kezdtek verekedést velünk, pápista ifjúsággal. Nem tudom, hogy ebben a harcraakésztségben mennyi része volt az atavizmusnak, annak az örököltnél, a melyet a vallásháborúk óta minden debreczeni gyerek átvett a vérében az apjától, és mennyi annak a magyar virtusnak, mely vasárnaponként még ma is szembeállítja a felvégi legényeket az alvieggyekkel; annyi bizonyos, hogy a mai sokféle sportot abban az időben főképen ez a verekedő hajlandóság helyettesítette.

Mi, katolikus fiúk, ha nem is szívesen, váltaltuk a harczot. Mit tehetünk volna egyebet? Ha nem akarjuk, akkor is vállalnunk kellett volna. Végre is, mindig nem lehetett megugrani az ellenséges tatar horda elől. Általában gyöngébbek voltunk, mint a református gyerekek; s vastag nyakuk, meg elszántágra való, nehézkos, lomha, súlyos járásuk aggodalmat, tehát tiszteletet gerjesztett bennünk. Aztán meg ők sokkal többet voltak, mint mi. De köztünk is akadtak, a kik a verekedő kedvükkel pótolták, a mi az erejükben hiányzott és néha úgy esett, hogy a mint az iskolából hazabandukoltunk, olyan ellenséges csapatot találkoztunk, a melyik kevesebb emberből állott, mint a mi hadtestünk. Az ilyen kitűnő alkalmat persze nem lehetett elszalasztani.

Az ütközet megkezdése és a harc lefolyása mindig meglehetősen egyforma volt. Mikor az ellenséges guerrilla-csapatok egymásra bukkantak, az ellenfelek egymástól egy-két lépésnyi távolságban megállapodtak s néhány másodpercig kancsal, fűrésző pillantásokat lövelltek át egyik táborból a másikba. Aztán, mikor az erőviszonyok már ismeretesebbé váltak, kihívó vagy dacos tekintettel nézegették egymást. Végre, az erősebbik tábor legbátrabb legénye kikereste a maga ellenségét, a másik tábor leggyöngébbnek látszó legényé szeméjében, egyenesen e felé a fiú felé tartott, mellette lökte és előállott a váddal: «Te zsidó vagy!»

Természetesen az, hogy valaki ilyen fiatalon máris felcsapott zsidónak, nem maradhadtott megtorlatlan. No és ha valaki arra vetemednék, hogy tagadni próbálna azt, a mit egy szavahibető fiatalember állapított meg róla — ez a vakmerő meg épen állszolgált a zigorú megfenyítésre.

Már most csak kétféle fejlemény következhetett. Ha a megtámadott a hadüzenetre mindjárt pofonalt felett, gyors és erélyes föllépése nem maradt hatás nélkül. Ebben az esetben a

háború lokalizálódott, párbajja zsugorodott, macsásá törpült; a csata nem vált rettenetessé és rövidesen véget ért. A két ellenfél addig pofokodott, ütlegelte egymást és birkózott, míg az egyik nem bírta tovább szuszszal; ekkor a másik rátérdepelt a leterített ellenfél mellére, büszkén nézett körül, aztán mikor meggyőződött róla, hogy az egész világ jól látta a győzelmét, fölkel az ellenfeléről, letörölte a térdéről a port s miattal a másik szegyenkeze tápáskodott fel a földről, még egyszer oda kiáltott a legyőzöttnek: «Hát most megkaptad, zsidó!...» és így jól végezve dolgát, ünnepiesen lépkedett el barátaival, mint a hogy a király vonul el udvarával a shakespearei drámákban. A végső okvetlenül ez volt, akár a támadó győzött, akár a megtámadott; a végén mindig az lett a zsidó, a kit legyőzte.

Igy ért véget a harc a szerencseesebbik esetben. De megtörtént az is, hogy a megtámadott, nem bízva eléggé az erejében, a hadüzenetre nem felett mindjárt pofonalt vagy ütleggel, hanem csak a mellbelökést viszonozta és szóvitába kezdett, ilyenformán: «Nem méssz az utamból?!... Mit akarsz tőlem?!... Bántott valaki?!...» Az, hogy ha a megtámadott ekképen elárulta, hogy nem bízik az ereje fölébbségében, mindig nagyon felpaprikázta a támadó táborát s ebben az esetben a harc általánossá, elkeseredetté és hosszadalmassá vált. Ilyenkor a kálvinista fiúk a pápistákat s a pápisták a kálvinistákat addig püfölték, innen is, onnan is «Nesze, zsidó!...» «Nesze zsidó!...» kiáltás közepett, az általános öklözés és birkózás addig tartott, a míg a gyöngébbik tábor, dicsőséges küzdelem után bár, de jól elpáholta, meg nem futamodott vagy még Deus ex machina-ként meg nem jelent valahonnan egy-egy öreg zsidó, a ki aztán a botjával széjjelkergette az egész társaságot.

Mindez nekem már régóta ismeretes dolog volt, sőt — sok kék folt árán — joggal számítottam magamat ennek az ügynek a szakértői közé.

Azért, alig hogy észrevettem a csoportozatot, már tisztában voltam a viharral fenyegető feszültség minden előzményével és azzal is, hogy mi következhetik. Megérttem, hogy a Kutyafejű Tatar meg a Holdvilágképű nem tartották volna érdemesnek megtámadni ezt a nyurga, vékonypézü gyereket, a kit senki se ismert, de a kemény kalap elárulta a pápistát, köteke-désnek tűnt fel előttük, nem hagyta őket békén, izgatta őket, mint a bikát a vörös posztó.

A felől se lehetett kétségem, mi lesz itt mindjárt, ha én most nem szakítom meg az utamat, hanem feljök fordulva és hátra vigyorgva, de nyugodtan tovább vonulok. Kettő közül az egyik: vagy megugrik az idegen és olyan jól nyargal, hogy sikerül megszabadnia az üldözői elől, vagy a következő percben már el fog hangzani a szokásos rövid vadszédés s aztán a keménykalapos nemcsak a Kutyafejű Tatar fogja előbb mellbelökni s aztán nyakonütni, hanem mindjárt neki fog esni a másik is, a Holdvilágképű. Ilyen körülmények közt pedig a végkiéjtés előrelátható.

Ha múlt, jelen és jövő átlátásához nem volt szükségem többre egy szempillantásnál, még egy másik szempillantás s nemcsak hogy egész raja támadt fel bennem a nemes és legkevésbé se nemes indulatoknak, hanem ezek már is viharzottak a lelkemben s hozzájuttattak a képzelhető legférfiasabb elhatározásokhoz.

Megengedhetem-e, hogy hitemet a keménykalapos személyében üldözzék és kicsúfolják? Eltűrhetem-e én, az a félelem és gáncs nélkül való lovag, a kit mások még nem sejtettek bennem, de a kit én máris igen tisztelt magamban, hogy a nyers erőszak minden igazság, ok és ürügy nélkül megtámadja és letörpíti az ártatlant? ... hogy ketten rontsanak rá egyre? ... nem kötelességem-e, védelmére kelni a gyöngé-

nek az erősebbek galádságával szemben? Elillanhatok-e a harc elől, én, a kinek a legkisebbik czélem az, hogy már huszonnégy éves koromban Borneó és Szumatra királya legyek, csak azért, mert kényelmesebb, ha részvétlenül tovább sétálok és nem fujom azt, a mi nem éget? Aztán, beletörődhetem-e, hogy az ellenségeim hozzájussanak a könnyű győzelem örömehez, mikor megakadályozhatom, hogy részük lehessen a diadal mámorában, vagy legalább is megnehezíthetem és vitássá tehetem a győzelmüket? És elszalaszthatom-e ezt a kitűnő alkalmat, a mikor az ellenség kisebb erőben jelentkezik, mint rendszeren, és a mikor, ha csak egy kicsit kedvez a hadiszerencse, a Kutyafejű Tatar is, a Holdvilágképű is nagyon megláthat az okért az ökölespásokért, a melyekben ők ugyan ártatlanok, de a melyek hitfeleiknek és elvtársaiknak, szóval az ő táboruknak eddig még csak részben fizethettem vissza?

Nem. Minden nemesebb és minden alantasabb indulatom a harcra ösztökélt.

Igen ám, de hátha ők ketten, bár egyik se látszik nálam erősebbnek, mégis nagyobb erőt tudnak kifejtteni, mint én meg a keménykalapos? Hátha az, a kinek segítségére sietek, annyira gyenge, ügyetlen vagy békeszerető, hogy egyáltalán nem számít? Hátha egymagamnak kell kettőjük ellen csatáznom s ebben a harcban alulmaradok?

POTIÖREK OSZKÁR.

APPEL MIHÁLY.

FRANK LIBORIUS.

A KÖZÖS HADSEREG VEZÉNYLŐ TÁBORNOKAI. — Harkányi fölvetésel.

— Hát az se baj! — biztattam magamat. — A legrosszabb esetben megfutamodom. Csak a harmadik ház kapuját kell elérnem ... mihelyt azon bejutottam, az üldözőim már nem követhetnek ... mert odabenn vannak, a kik meg fognak védelmezni és szükség esetén elbánnak az ellenségemmel.

Tehát, igenis, bele fogok avatkozni a dologba. Sőt, minthogy a tapasztalat megtanított arra, hogy a ki támad, az előnyt szerez: én magam fogom megkezdni a csatát. A gyors cselekvés már félygőzelem.

Csak éppen a hadüzenetet akartam megvárni, hogy megnyugtathassam a lelkiismeretemet. Hanem arra gondom volt, hogy az arczom ne árulja el, mit forralok. A mikor megállapodtam a keménykalapos mellett, szakasztott úgy vigyorgtam, mint a Holdvilágképű. És a Kutyafejű Tatar, a ki rám pillantott, hogy lássa, vajjon barát érkezett-e vagy ellenség s ha gyanús alak, milyen erejű? — azt hitte, hogy csak közelebből akarom nézni, miképpen fenytik meg a keménykalapos ... a mi bizonyára engem is csak mulattathat.

Nyilván nem ismert rám, sem ő, sem a Holdvilágképű. Pedig már nem egy ütközetben találkoztunk, a hol sok derék kálvinista harcos torolta meg a 'lúformátus' gúnyzókat, de úgy látszik, ezekből a csatákból sokkal hamarabb ugrottam meg, semhogy az arczom bevéso-dhe-

tett volna az emlékezetükbe. Elég az hozzá, vagy jelentéktelennek ítélték, vagy nem is gyanították bennem a pápista vitét és miután megállapították magukban, hogy akár jó, akár rosszakarató szemelőnek, de mindenesetre csak kíváncsi nézőnek, odafurakodtam a tűzvonalba, egyelőre nem törődtek azzal, hogy én is ott vagyok.

Attól fogva, hogy megjelentem, talán egy félpercz, talán egy egész percz — ilyen körülmények közt nagy idő — telt el fenyegető néma-ságban és mozdulatlanságban. Nekem egy kicsit erősebben dobogott a szívem; a keménykalapos egyre sebesebben pislogott; a két kálvinista bajvívónak a testtartása is, a nézése is ugyanaz maradt. De végre a Kutyafejű Tatar még hevesebben kezdte lóbálni a testét, mint előbb ... mintha egyre kevésbé tudná fékezni eddig valahogyan még csak leküzdött, de most már mindinkább növekedő ingerültségét ... és miközben szúró tekintetével szinte felnyársalta a keménykalapos, egyszerre csak megszólalt, a súlyos porólvasások lassúságával ejtve ki minden szót: —

Há-szen te zse-da-ó vagy! ... A keménykalapos, a ki engem is ellenségnek nézett s már nem remélte, hogy égerutat talál, azonnal felett. De hangjának a remegése elárulta az ijedségét és a szavaiból még inkább kiértett, mennyire megfélemlítette az aggo-

dalom, hogy három ellenfele közül valamelyik bizonyosan utól fogja érni:

— Mit akar tőlem? Én nem ismerem magát! Hagyjon engem bé ...

Nem fejezhette be; s torkán akadt a szó, olyan nagy meglepetés érte.

Ekkor ugyanis az történt, hogy én, össze-szedve minden erőmet, hirtelen pofonvágtam a Holdvilágképűt, aztán, mintha nem én ütöttem volna meg őt, hanem ő ütött volna meg engem, egy hiuzmacska gyorsaságával és mérgességével ugrottam rá. A Holdvilágképű a váratlan támadástól hátrátántorodott s én, a ki számítottam erre, nem mulasztottam el kihasználni az ő megingását: gáncsot vettem neki, letepertem a földre, s a szegény Holdvilágképű még nem tért magához a meglepetéséből, a mikor én már a mellén térdeltem és sebesen püföltem, öklöztem a széles ábrázatját meg a kemény koponyáját, ott, a hol értem.

A hamarosan kieszt taktikámhoz tartozott, hogy ilyen kiméletlenül bántam el a szegény Holdvilágképűvel. Ugy okoskodtam, hogy a felbőszültség hadakozásmódjával könnyebben biztosíthatom a győzelmét, mint ha lovagiasan küzdök és szem előtt tartom a birkózás szabályait; még nem hallottam, de már kitaláltam, hogy: «all's fair in love and war». Hogy mért éppen a Holdvilágképűnek estem neki, a ki csak vigyorgott? ... és mért nem rontottam rá

inkább a Kutyafejű Tatarra, a ki a védettem megtámadta? Mert kettőjük közül a Kutyafejű Tatar néztem az erősebbnek s minden vitésé- gem ellenére is szívesebben szemeltem ki ellenfelemül a gyöngébbiket. Így — biztattam magam — a legrosszabb esetben is elérek annyit, hogy az ellenpárt, ha végül győz is, nem jut hozzá a győzelemhez olesón, hanem sok kék-foltal fizet érte s remélhetőleg egy-két hatalmas daganattal is.

Jól számítottam. Mert az a veszedelem környékezett, hogy ha a Kutyafejű Tatar segítségére talál sietni a Holdvilágképűnek, ezek ketten, egyesült erővel, jól elpáholnak, a míg a keménykalapos szépen ellállhat — de nem így történt. A Kutyafejű Tatar sorsára bízta a Holdvilágképűt s — nyomban azután, hogy általános meglepetésre én kezdtem meg a harczot, még pedig mindjárt a legféltlenebb szilajsággal — a helyett, hogy ellenem fordult volna, a keménykalapos kezdte gyomrozni. Először egy nagyot rántott rajta, majd mellette lökte s leütötte a kalapot a fejéről, a hogy a hagyományos sorrend kívánta; aztán nekiesett, rövid birkózás után földhöz teremtette, s bár a keménykalapos szívósabban védekezett, mint a viselkedése után várni lehetett, föléje kerekedett és úgy kezdte agyabugyálni, mint a hogy én püföltem és öklöztem a Holdvilágképűt.

(Folytatása következik.)

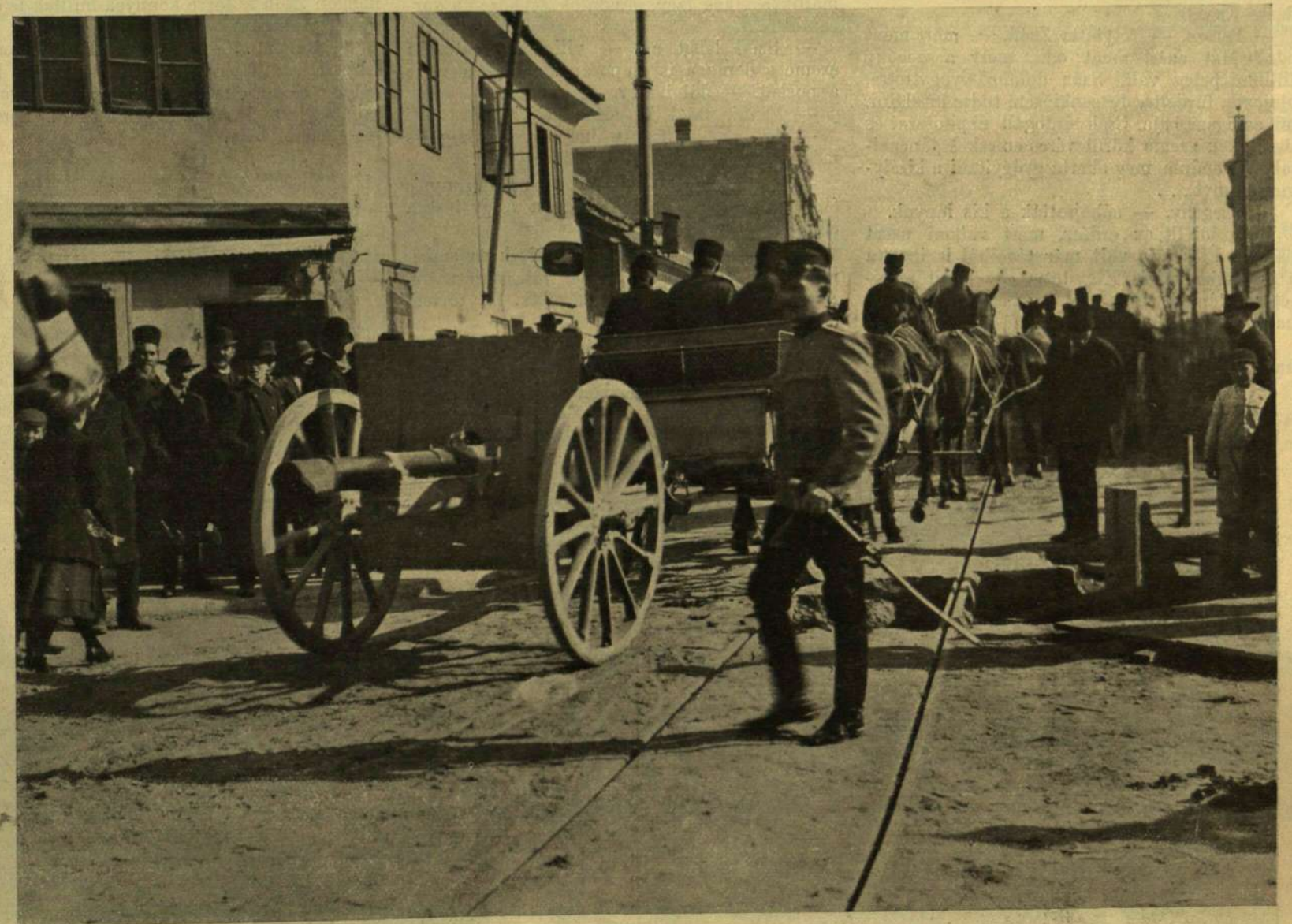
BELGRÁD LÁTKÉPE.

PÉTER SZERB KIRÁLY, MÖGÖTTE PASICS SZERB MINISZTERELNÖK.

ÖKBŐK ÁLTAL VONT ÁGYÚ BELGRÁD EGY UTCÁJÁN.

SZERB TŰZÉRSÉG.

SZERB HADIKÉSZŰLŐDÉSEK.

A KIRÁLYFI.

Elbeszélés. — Irta BERKES IMRE.

A hó elborította apró jégesillagokkal kihimzett leplevel az egész völgyet, esillámló tülevelekkel hintette be a kopasz fák gallyait, a melyek szomorúan sóhajtoztak, ha a féktelen hegyi szél átlövogott az erdőn szilaj paripáján. Az erdőszlak a hegyoldalon mint egy hóköpenybe burkolt apró gnóm pislogott alá a völgybe, a melynek az ólén fázós házikók üldögéltek egymás mellett. Ilyenkor hetekig sem került idegen oda a hegyoldalra, benn a fehér házban két apró leánya játszadozott egymással, az erdősz unokái, míg Zsófi néni ősz fejét tépelődve hajtotta félre és úgy mesélt a kis leánykáknak csodaszép történeteket Levendula királyfiról. Az erdősz a kályha mellett üldögélt, elfagyott lábait melegengette, míg gondolatai a pipájából felszálló sűrű füstgomolyagban szálltak tova, az alacsony plafonba ütődtek s onnan hulltak vissza az ölébe, mintha fölőseges erőlködéseik lettek volna egy elfáradt agyvelőnek.

— Mondja tovább, — kérte Sárka a nényt és melegen nézte friss gyermekszemével az öreg asszonyt.

— És akkor mi történt Levendula királyfival? — unszolta Kató is, a kinek az arany-szőke, puha haja, mint lágy selyem omlott el a keskeny vállacskaán.

— Hát akkor, — folytatta Zsófi néni és örege hangja lassan vibrált a túlfűtött szoba súlyos levegőjében, — Levendula aranyos kosiba ült, a koci ülése biborvörös volt, a kezei pedig vert ezüstből és elvágatott hegyen-völgyön át, csak úgy gyöngyözött a homlokán a verejték, a míg el nem ért a Pírók király udvarába s ott meg nem találta a kis lenhajú Liliom királykisasszonyt...

— Liliom, — örvendezett Sárka és kissé kopott, össze-vissza cibált bábuját lassan lecsúsztatta az öléből.

— Igen, Liliom, — ismételte Zsófi néni és homlokát erősen összeráncolta, mert hirtelenében nem tudta, mit mondjon a királylányról.

— És mért ment oda Levendula? — kérdezte Kató.

— Persze, — folytatta Zsófi, — mért ment oda? Hát azért ment oda, mert a szegény Liliom beteg volt. Száz doktor gyógyította, olozta, fürdette, de senki sem tudta kitalálni, mi az igazi baja. Csak sirdogált naphosszat és tiszta kék szeme körül véres erecskék táncoltak. Levendula meg akarta gyógyítani a királykisasszonyt...

— Szegény, — sóhajtották a kis lányok. Most fölállt az erdősz, mert valami neszt hallott. Éles füle volt, már távolból is izgatta a legkisebb zaj is. Kinyitotta egy kicsit az ajtót s a támadt résen egy öreg ember dugta be havas fejét.

— Erre tévedtem, — mondta az öreg alig hallhatóan, mert iszonyúan be volt rekedve. — Tessék, — invitálta az erdősz.

Az idegen belépett. Nagyon rongyos és koldus külsejű volt, az arcát kusza, ősz szakál árnyékolta, a melyből a fekete szájak, mint az ifjúság gyér emlékei kandikáltak ki. Vörös, otromba kezét fagyos sebek durvitották el, havas csizmájából majdnem kilátszottak elfagyott körmei, a mint dideregve húzódozott a kályha közelébe. Csak két dióbarna szeme pislogott tisztán és értelmesen, mintha nem is a téli csavargónak a bensejét világították volna meg... A lányok ijedten simultak egymáshoz a szoba mélyén, Zsófi felállt, az erdősz visszastültyedt karosszékebe, a csavargó lassan lehmozta magáról vedlett bundáját.

— Honnan? — kérdezte az erdősz.

A csavargó legyintett a kezével.

— Az erdőből.

— Ki vagy?

— Bojtorján a nevem. A szüleim meghaltak.

— Ezt gondoltam, — mosolygott az erdősz, a mint a tekintete végigsiklott az öreg rokkant alakján.

— Mert azóta bolyongok, — magyarázta Bojtorján. — Fiatal voltam egyszer... — És hosszasan mesélgette az élete sorát.

Zsófi teával kínálta. Az öreg szücsölte a forró italt s a bajuszából, a mint fölengedett, a vízecseppek belepottyantak a teájába.

— A városból? — kérdezte az erdősz.

Mintha eszébe jutott volna valami, élénken rázogatta a fejét.

— Ott is voltam. Aztán egy napon hosszú, fekete lobogókat tűzdeltek a házak ablakába. Minden ház gyászolni kezdett. Az emberek meg-megálltak a piacon és csodálkozó arccal beszéltek egymással. A harangok zúgtak, fényes csizmájú, piros arcú urak mentek a templomokba.

— Valaki meghalt, — vélte Zsófi néni.

A kis lányok szeme kíváncsian villogott a félhomályban.

— Erre nem hallottak semmit? — kérdezte a csavargó.

— Csak a farkasok üvöltését a hosszú éjszakákon, — magyarázta az erdősz s a falon lógó puskájára bámult. De ez nem újság erre. Majd ha megolvad a hó s az erdei utakról lemállik a sikos fagy, elindulok és közéjük durrantok...

— Szép lehet az, — villogott Bojtorján szeme s ő maga is alaposan szemügyre vette a puskát. — Jól hord?

— Mindig talál. De szem kell hozzá.

— Az, az, — hagyta helyben az öreg és még egy csésze teát kért Zsófi nénitől.

— Ki halt meg? — tudakolta az asszony és fáradt szemét búsan nyugtatta a völgy lassan elmosódó premjén.

— Vadászaton volt, úgy mondták az emberek. Sok úr jött a pompás, téli vadászatra. Aztán egy nő is vegyült közéjük. Itt történt a szerencsétlenség.

— Mert a fegyverrel bálni kell. Olyan az, mint a makranczos gyerek, vagy a szilaj csikó. Egyszer csökönnyös, máskor meg vágat. Nem

való az mindenkinek a kezébe, — mondta önérzézetesen a vadász.

— Na, épen ez az, hogy ki volt. Ezt nem akarták elhinni a városban. Pedig azok is erősítették, a kik vasuton jöttek meg messze földről. Meg a telegráfírótok is ezt jelentették.

— Erre még nem drótozták be a levegőt, — büszkélkedett az erdősz.

— Erre nem is hiszi senki sem. Itt a hegy túlsó felén van egy falu. Ott elmondtam a a korezmában, mintha magam is láttam volna, hogy lőtték szét a fejét. Hogy patazott az arcán a piros vér. Hogy rebentek szét a nagy urak. Nem hitték el. Elkertettek. Azt mondták, hogy csak magam eszeltem ki. Pedig meghalt, olyan igaz, minthogy Bojtorján a nevem és az apám kecskéket legeltetett a kopár hegyeken. Mert az ilyesmit kihirdetik a városban.

Zsófi izgatottan vágott közbe:

— Mondja már, ki halt meg...

— Hát hiszen egyre mondom, hogy a királyfi.

— A királyfi? — zsmbeskedett az erdősz és búsan horgasztotta le a fejét. — A királyfi pedig értett a fegyverhez.

— Mégis meghalt, — jelentette ki Bojtorján, — különben nem úszkálnának a házak előtt a fekete zászlók.

Zsófi térde megingott s úgy zuhant le a karosszékebe. A lányok, mint félnék macskák, dörgölődöztek hozzá s úgy lesték, mit mond még a királyfiról Bojtorján. Zsófi lehunyta a szemét, hogy ne lássa többet a rémes hirhordót, de a csavargó ezt nem tudta, a torka a melegben felrissült és késő estig mesélt a katasztrófáról... A völgyre, mint egy óriási fekete szárny, sötét árnyék borult, fenn a hegyen, a házikó körül vad szélhókák kergetődztek, kavargó, szikrázó hórétegeket szórván a pislogó ablak fáradt szemébe...

Éjjel fölébredt Kató. Felült az ágyában, ki-dörzsölte a szemét s halkán fülelni kezdett. Aztán megszólalt:

— Zsófi néni...

— Mi kell, fiam? — kérdezte a néni, mert egész éjjel le sem hunyta a kisirt szemét.

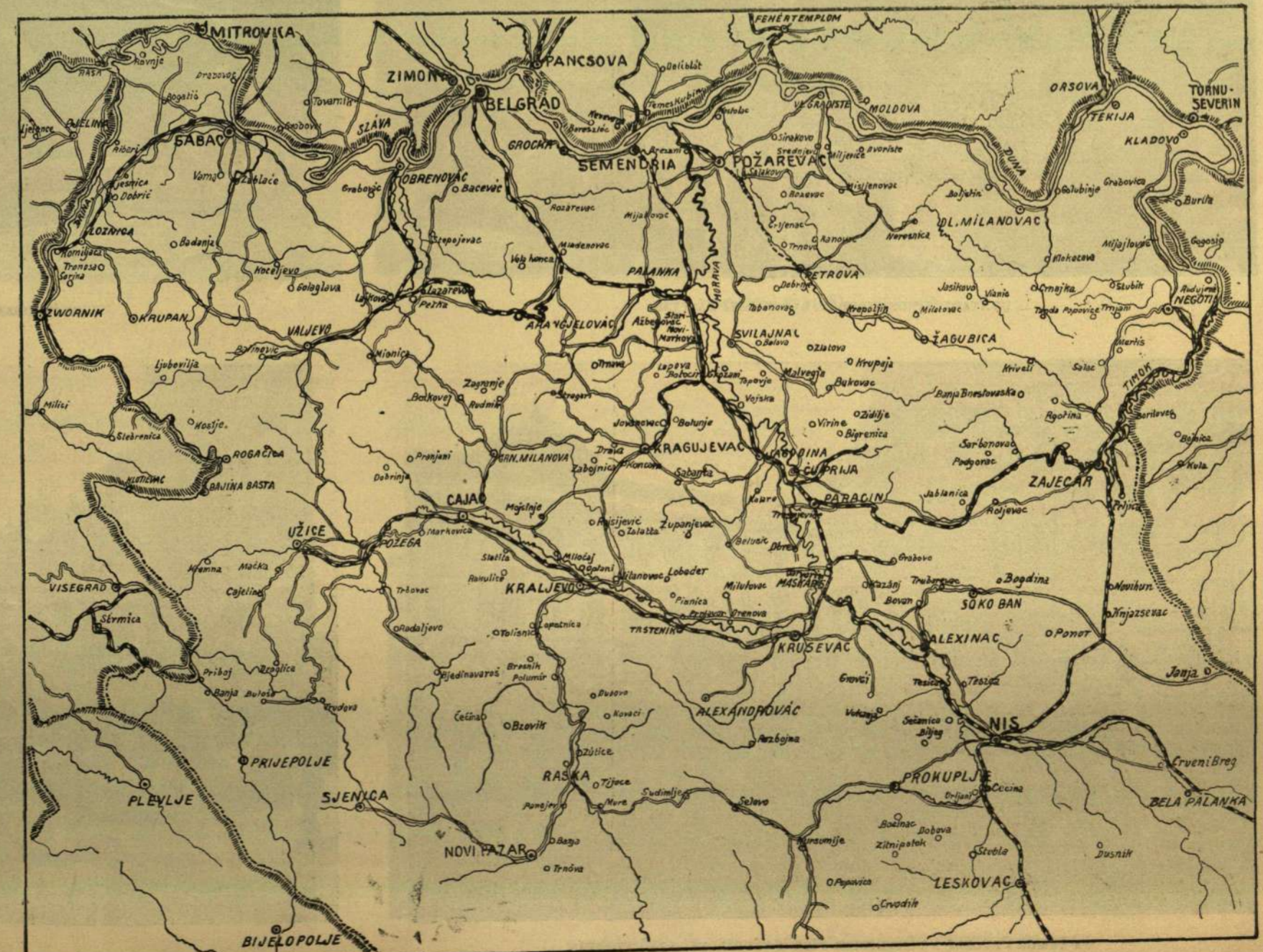
— És mi a neve a királyfinak?

— Rudolf, — mondta elcsukló, szomorú hangon Zsófi és forró könnyek hulltak le összegyűrt vánkösára.

— Rudolf... — ismételte Kató csendesen. Lefeküdt, a fejére húzta a paplant s lassan boldog álomba merült, hogy az aranyos koscin vágatód Levendula királyfinak nem történt semmi baja.

II. VILMOS NÉMET CSÁSZÁR, MÖGÖTTE MOLTKE TÁBORNOK, A NÉMET VEZÉRKAR FŐNÖKE.

A SZERBIAI HARCZTÉR TÉRKÉPE.

AZ OSZTRÁK-MAGYAR NAGYKÖVETSÉG ELŐTT.

BISMARCK SZOBORNÁL.

HÁBORÚS TÜNTETÉSEK BERLINBEN.

ÜNNEPLŐ TÖMEG A VÁRKERT-RAKPARTON A BEVONULÁS UTÁN A VÁRBA ÖZÖNLIK.

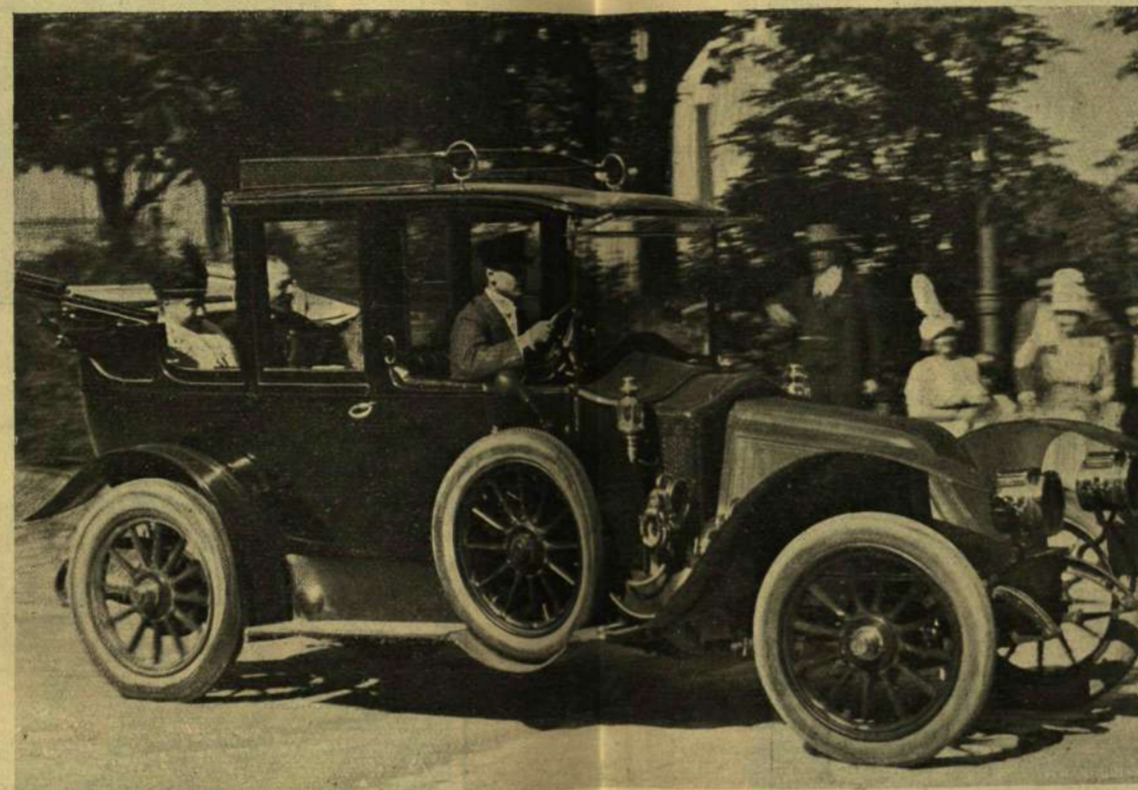
A HONVÉDELMI MINISZTERIUM ELŐTT.

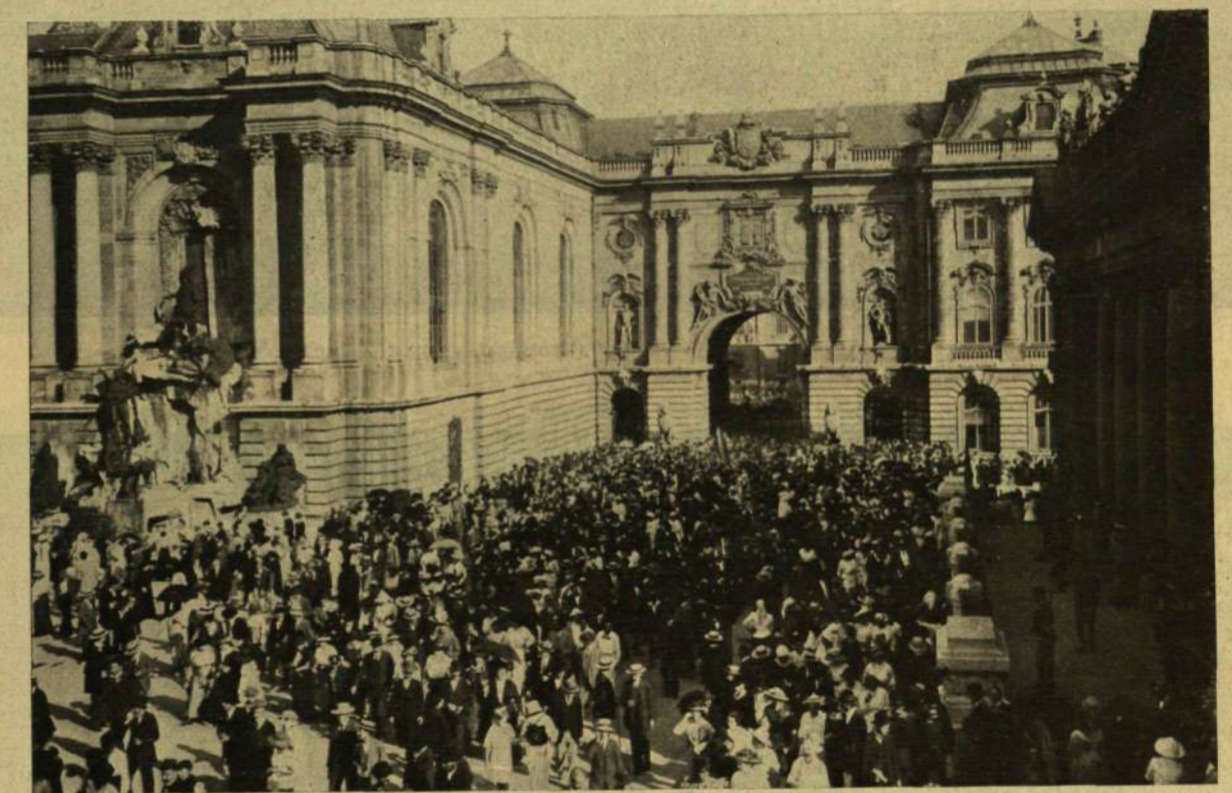
A KIRÁLYI VÁR BEJÁRATÁNÁL.

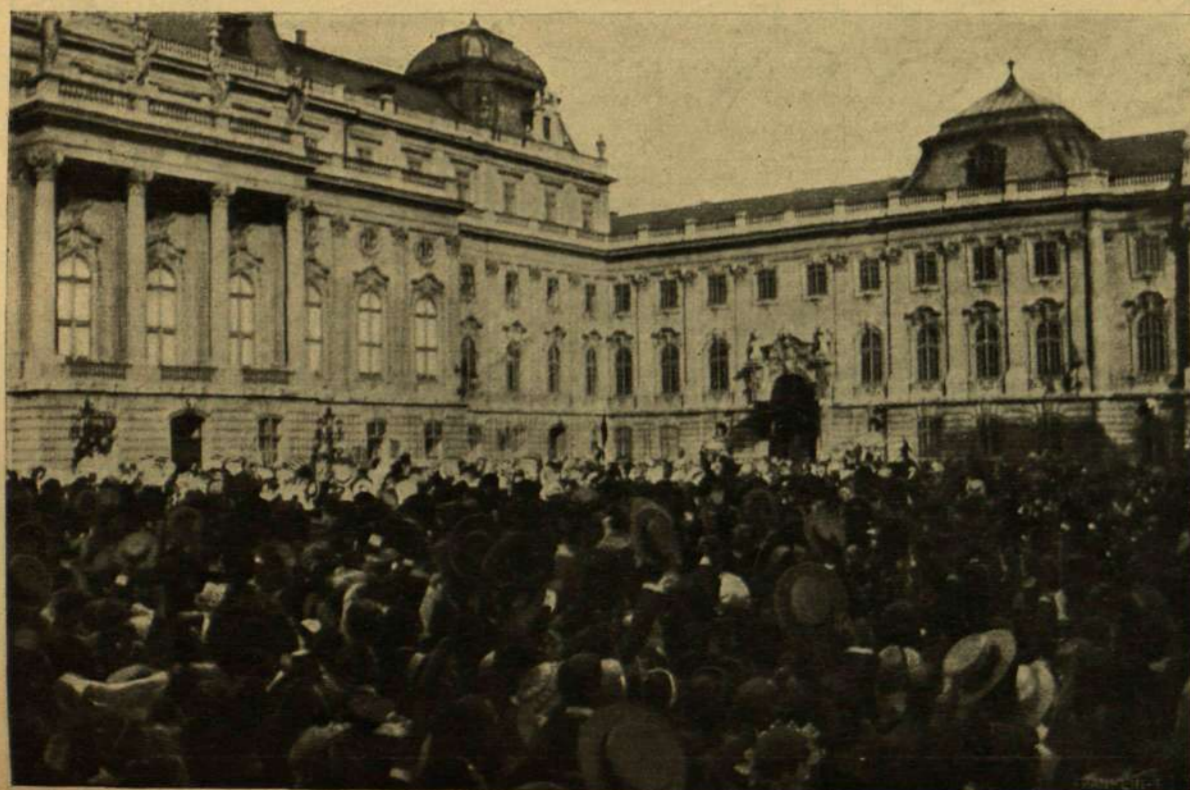
HUNYADY JÁNOS SZOBRÁNÁL A HALÁSZ-BÁSTYÁN.

GRÓF TISZA ISTVÁN ÉS NEJE A BEVONULÓ MENETBEN.

A VÁRPALOTA KÜLSŐ UDVARÁN.

A TÖMEG ÜDVÖZLI A FŐHERCEGI PÁRT A VÁRPALOTA BELSŐ UDVARÁN.

A SZENT GYÖRGY-TÉREN.

A TRÓNÖRÖKÖS ÉS NEJE AZ ERKÉLYRŐL KÖSZÖNNÉK AZ ÜNNEPLŐKNEK.

KÁROLY FERENCZ JÓZSEF TRÓNÖRÖKÖS ÉS NEJE, ZITA FŐHERCEZGNŐ BEVONULÁSA BUDAPESTRE AUGUSZTUS 2-ÁN.

AUTOMOBIL-SZEMLE A VÉRMEZŐN.

LÓSOROZÁS BUDAPESTEN.

MOZGALMAS NAPOK BUDAPESTEN.

A PATRICZIUS.

Regény. (Folytatás.)

Írta John Galsworthy. — Angolból Kendeffy Katinka.

Milton nem figyelt oda, de a gyermek rikácsolása megindította azt a szelet, mely onnan fúj, a hol emberek laknak, azt a gondtalan, csodás, rendetlen szelet, a mely szétfújta az ő szigorú, rendezett visióit. Hatalmas, nagy szél volt az, ott remegett benne minden férfi és nő megszámlálhatlan törekvése, óriási tömegek imája a szenzáció, szerencse és változatosság isteneinek az oltára előtt. Vágyódás szállott szívtől a szívhez, ajktól az ajkhoz, miként tavasszal a sovár levegő végig suhan az erdőn s megosztja minden fával, minden bokorral az új élet titkát, a szenvedélyes vágyat, lángoló elhatározást, hogy nagyra nőjön, hogy legyen belőle valami — mindegy, hogy mi! Egy sóhaj, mely örök, mint az örök tenger susogása, melyet oly kevéssé lehet elhallgattatni, mely oly hirtelen képes zúgó viharra nőni!

Milton lankadatlanul haladt tova a nagy sürgés-forgásban; nem nézte a mellette elhaladó ezrek mostani alakját, — a hit és bizalom szemével olyannak látta őket, a mint azt a lelke mélyén óhajtotta. A St. Paul templom mellett megállott egy régi könyvkereskedés előtt. A Milton komoly, sápadt esinos arca ismerős volt a kereskedő William Rimal előtt, a ki azonnal kihozta legújabb szerzeményét: a More «Utopia»-ját. Biztosította róla Milton, hogy ez a kiadás már megszerzhetetlen, ő maga még csak egyetlen példányt adott el s az oly rossz állapotban volt, hogy a szó-szoros értelmében szétmállott. Ez a példány még jobb. Oly régi, hogy szerinte alig fog még húsz évet tartani. Nagyszerű, eredeti könyv ez, pompás vásár! Most nem volt More annyira keresett, mint néhány évvel ezelőtt.

Milton kinyitotta a kőtetet s egy kicsi könyv-

moly mely a «Tranibore» szón aludt, lassan elindult a könyv közepe felé.

— Látom, hogy eredeti, — szolt Milton.
— Nem olvasni való könyv; mylord, — figyelmeztette a kicsi antiquárius; veszedelmes még lapozni is, — a mint mondtam, ebben az évben nem volt jobb darab a boltomban. Igazán nem.

— Éles eszű vén álmodó, — mormogta Milton; a szocialisták még most sem tudták behálózni.

A kicsi ember pislogott, mintha bocsánatot kérne a Thomas More eszméiért.

— Bizony, azt hiszem ő is azok közül való volt. Elfelejtettem, mylord szigorú politikusként? Milton mosolygott.

— Szeretnék egy olyan Angliát látni, Rimal, a mely hasonlít a More álmához. De az én gépezetem más lesz. Én a fejénél fogom elkezdeni.

A kis ember bólintott.

— Úgy van, mylord, úgy van; remélem elérkezünk oda.

— El kell érkeznünk, Rimal, — és Milton lapozni kezdett a könyvben.

A kicsi ember arca megrándult.

— Azt hiszem, ez a könyv igen gyenge az ön olvasni-vágyához, mylord. Nézzé, itt van még egy nagyon érdekes könyvem a kínai templomokról. Ritka, de nem tulságosan régi olyan könyv, a melyből sokáig lehet táplálkozni, épen önnek való. Furcsán építették ezeket a dolgokat, — folytatta, a könyvet egy rajznál felnyitva; — rétegenként. Mi nem építünk úgy Angliában.

Milton élesen nézett fel; a kis ember arczán megértés tükrözőtt.

— Szerencsétlenségünkre, nem, Rimal; de így kellene és így fogunk építeni! Megveszem ezt a könyvet.

Ujját a pagoda rajzára téve, hozzáfűzte:

— Jó jel.

A kicsi könyvkereskedő szeme a pagoda rajzáról a könyv szélén levő titkos ár-jelzéshez vándorolt.

— Úgy van, mylord, — gondoltam, hogy tetszeni fog önnek, azért olcsóbban is adom, önnek csak huszonhét shilling és hat penny lesz az ára.

Milton magához vette a könyvet s folytatta az útját a Temple-felé. Ott a lakásán hagyta s újra lement a Thames partjára. A nap szenvedélyesen szerette azon a délutánon a folyót, forrová, fényessé és káprázatos színűvé csókolta. És úgy tetszett, mintha minden, a mi a partján épült le egészen a Westminster tornyáig, — minden mosolyogna. Felséges látvány volt egy szerelmes szemének. És akkor egy másik tünémeny üldözte Miltont. Látott egy bársonyos szemű, halk hangú asszonyt, a mint szeretettel hajlik a virágai fölé. Semmi, — semmi sem lesz tökéletes nekik; a munkának nem lesz gyümölcse; egyetlen ternék sem lesz értelme.

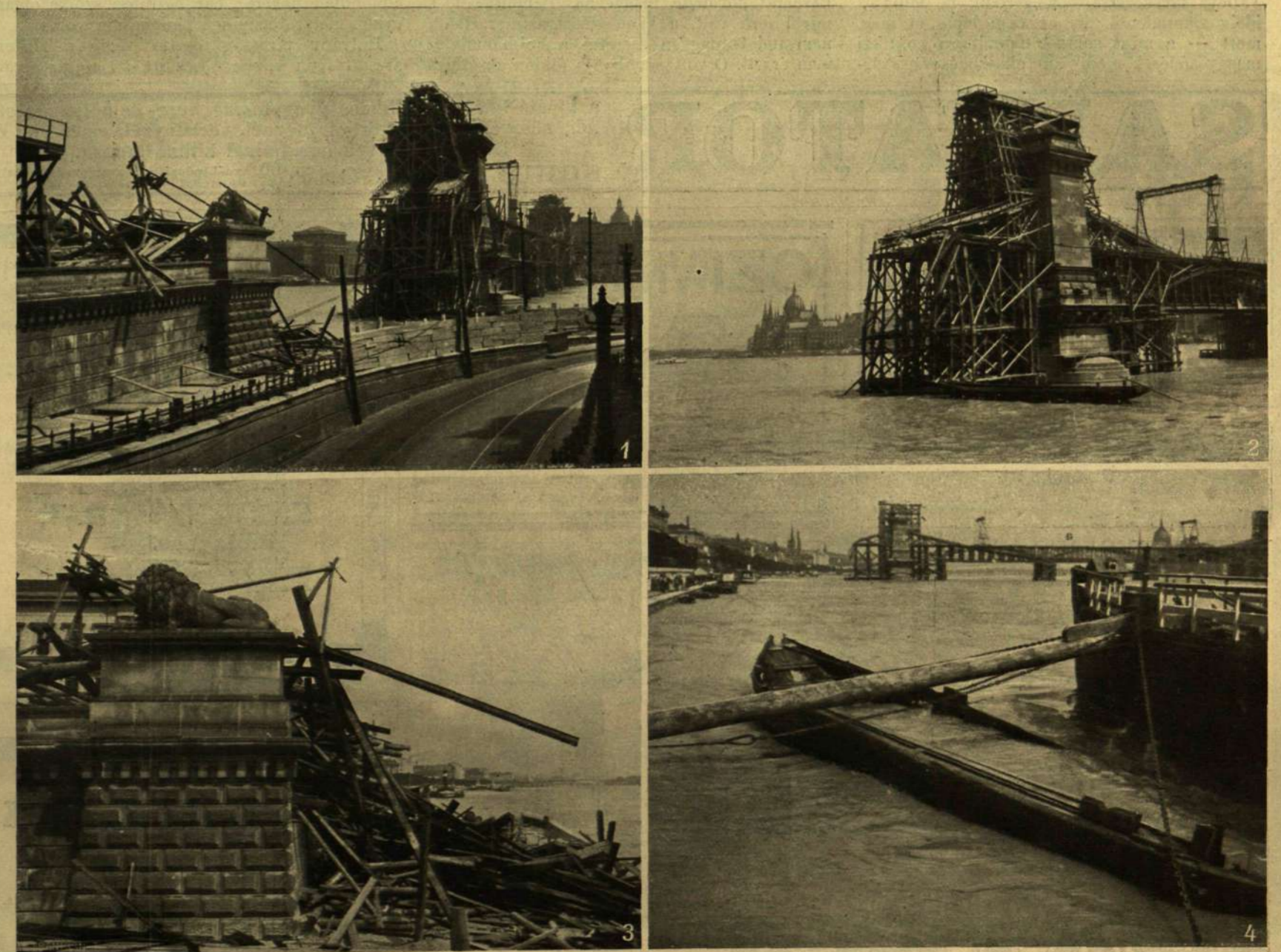
Lord Valleys ebédnél jó barátsággal s halvány meglepetéssel fogadta a fiát.

— Egy napi pihenőre volt szükséged, — barátom? Vagy azért jöttél, hogy meghallgasd, mint köt belénk Brabrook? Kissé elkészt most az egyszer, — leráztuk magunkról azt a ballonkérdest; így aztán még sincs baj.

A míg beszélt, figyelmesen nézte Miltont, azzal a hűvös, egyenletes kíváncsi szürke tekintetével. Hát *miféle* madár lett ebből? — kérdezte az a szempár. Bizonyára nem az a fogoly, a melyre a születéséből következtetni lehetett volna.

— Azért jöttem, mert mondani akarok önnek valamit sir; — felelt Milton, mire az a szürke tekintet egy perccel hosszabban tapadt az arczához, mint azt az udvarias előkelőség megengedte.

Nem volna igaz, ha azt mondanók, hogy Lord Valleys félt a fiától. A félelem nem tartozott az ő emóciói közé, de olyan tisztelt-

1. A hid megsérült része. — 2. A hid budai első pillére. — 3. A budai hídfő. — 4. A hid megsérült állapotában.

A MEGSÉRÜLT LÁNCHID. — Egy elszabadult budai csónakhátsó neki sodort a víz az épülő hid állványainak s lerombolta a budai hídfő s az első pillér közi részt.

teljes kíváncsisággal nézte őt, a mely a nyugtalansággal volt határos. Milton eszének és politikai elvénél oligarchikus hajlama megbotránkozott azt, a ki temperamentum és tapasztalat szerint is tudta, hogy kell az elsősorban várni. Sok alkalma volt ezzel a tanáccsal ellátni a lovászat, ha azt gondolta, hogy így ellőné kerül be a lov. És most arra vágyott, hogy ezt az utasítást adhassa a fiának. Ő maga már ötven felül vár az első sorban és tudta, hogy ez a legpompásabb mód, mely legszelbben biztosít arról, hogy sohasem lesz szüksége arra, hogy megváltoztassa ezt a kívánatos politikát. Mert a Lord Valleys jellemében azt ságtá valami, hogy szükség esetén inkább képes volna a legsúlyosabb kényelmetlenségek elviselésére, minthogy valahol hátrább várjon. Egy olyan fiatal embert, mint Harbinger megértett. Az változó, alkalmazkodó természet volt, — a mint azt Lord Valleys bizalmasabb perceiben megvallotta önmagának, — a ki megkóstolta az új bort (és ez a bor nagyon szédítő ital volt!) a szociális reformok után való vágyat. Egy kicsit rá kell ütni majd a fejére, de nem fog nehézségeket okozni, nem fog kirágni a hámból soha. Afféle könnyű, jó erkölcsű ló volt, mellyel csak az éles kanyarulatoknál kell megéreztetni a gyeplőt, örülni fog, ha beszélhet a beszélnek róla s megéreztetik vele, hogy valaki. Mindez nagyon helyes és egészen érthető. De Lord Valleys úgy érezte, (s ez az érzés nem volt pusztán apai képzelődés), hogy Miltonnal mindez másként van. A fiának megvolt az a tulajdonsága, hogy a végtelenségig hajtott mindent, a mi sokszor nagy veszedelmet okozhat s a mi a nagyanyjára emlékeztette. Most még természetesen kicsi gyermek, kezdő volt a politikai életben, de ha egyszer talpraállott, mélyeséggel meggyőződésével, pozíciójával s igazi tehetségével — mely nem csak afféle csillogó külszín, mint a Harbingeré, — fénytartott, éles szónoki készségével egy csapásra az előtérbe kerül a mostani pártviszonyok mellett. De hát mi volt a Milton meggyőződése. Lord Valleys igyekezett őt megérteni, de mind ez ideig sikertelenül. És ez nem lepte őt meg, mert — a mint sokszor mondta, a politikai meggyőződések nem az okoskodásból szá-

maztak, a mint azt felületlen megfigyelés után gondolni lehetne; egyszerűen csak a temperamentum megnyilvánulásai. És nem tudta megérteni, mert nem tudott rokonszenvet érezni valamely politikai magatartás iránt, a mely nem volt feltétlenül egyenlő színvonalon azokkal az egyszerű, józan tényezőkkel, melyekkel ő ítélte meg valamely helyzetet. Mindamellett igazságosan nem lehetett megalkuvónak nevezni, mert mélyen lent feltétlenül ott volt az a makacs, mélyeséggel ragaszkodás egy olyan osztály tradíciói iránt, a mely a büszkeséget, heves indulatokat mindenek felett becsülte. Mégis úgy érezte, hogy Milton túlságosan megalkuvó arisztokrata, — alig jobb, mint valami szocialista azzal az átkozott szokásával, hogy mindent apró darabokra szedve lásson; az eszméivel, melyek szerint legyűri az embernek a torkán minden reformot s yasmárokkal szorítja, a míg le nem nyelje. És hozzá még az elvei szerint élt! Ah! És elismerte, hogy az elvei szerint eszelecszik. Ez a gondolat mindig disszonáns hangot ütött meg a Lord Valleys lelkében. Hiszen ez valóságilag illetlen! Nem! Ennél is több: — nevésséges! A valóság az volt, hogy a jó fiú mélyebben gondolkodott, mint a hogy az a politikában szükséges; ez pedig nagyon veszedelmes dolog. A tapasztalat ugyan még segíthet valamit rajta! És Valleys grófia, a saját nagy tapasztalati körében keresett egy olyan politikust, a ki a politikai gyakorlat után olyan volt, mint mikor elindult az útjára, — de — nem találta. Ebben azonban alig talált vigasztalást, s egy szál késői spárta felett, éles tekintete a fiát kereste. Miért jött? Mit akart neki mondani?

De ez a mondat ominózus volt, mert nem jutott eszébe, hogy Milton valaha mondott volna neki valamit. Bár igazán kedves és elnéző apa volt, mint oly sok férfi, a ki közügyekkel s mások életével foglalkozik, — sohasem gondolt arra mikor a gyermekei külső és belső magatartását látta: vajjon az enyém ez? Négy gyermeke közül meggyőződéssel csak Barbarát követelte magáénak. Bámulta őt, s mivel férfi volt, a ki megfűszerezte az életet, nem tudott nagyon szeretni, a hol bámulatot nem érzett. Ő volt azonban a földön az utolsó

ember, a ki valakit siettetett, vagy valakitől bizalmat követelt; türelmesen várt, a míg a fia elmondja azt, a miért jött s nem árult el nyugtalanságot.

Milton látszólag nem sietett. Leirta Courtier kalandját, mely nagyon érdekelte Lord Valleys.

— Piros borssal végrehajtott Isten-ítélet! Nem hittem volna, hogy erre képesek! — szölt nevetve; — így aztán ott van nálatok Mouk-land courtban. Harbinger is ott van még?

— Igen. Azt hiszem, Harbingerben nincs elég kitarítás.

— Politikailag?

Milton bólintott.

— Kissé bánt, hogy a mi pártunkban van, nem hiszem, hogy sok hasznunk legyen belőle. Ugye látta azt a karrikatúrát? Elég mélyen és élesen vág. Nem ismertem meg Atyámat a vénasszonyok között.

Lord Valleys úgy mosolygott, mintha nem is róla volna szó.

— Nagyon ügyes dolog volt! Apropolis! Azt hiszem, megnyerem az Eclipsét!

Ilyen szakadozottan folyt a társalgás, a míg az utolsó inas is elhagyta a szobát.

Ekkor Milton minden előkészület és bevezetés nélkül egyenesen az apja szemébe nézett s azt mondta:

— Feleségül akarom venni Mrs. Noelt; sir. Lord Valleys ugyanazzal az arckifejezéssel fogadta a bombát, a mellyel végignézte, hogy győzik le a lovát. Aztán az ajkához emelve a bors poharat s érintetlenül tette le újra. Ez volt az egyetlen jel, mellyel érdeklődésének vagy vereségének kifejezést adott.

— Nem igen hirtelen elhatározás ez?

Milton nyugodtan felelt:

— El akartam venni, attól a perctől fogva, a mikor először láttam.

Lord Valleys, a ki csaknem olyan helyesen tudott megítélni egy embert, mint egy lovat, vagy egy agarat, — hátradőlt a széken s halvány gúnnyal szölt:

— Nagyon szép tőled, kedves fiam, hogy ezt elmondta nekem; bár őszintén szólva olyan újság, melyről szívesen lemondtam volna.

Halvány pirosság égette végig a Milton arcát. Igen kevésre becsülte az apját; olyan

férfi volt, a ki válság idején hűvös és bátor tudott lenni.

— Mi a kifogása, sir?

Ekkor meglátta, hogy a Lord Valleys kezében remeg egy otya. De ez nem okozott neki lelkifurdalást. Ellenkezéleg olyan perszoló tekintet égett a szemében, a milyennel a Tudor-korbeli Cardinális nézhetett egy gyengeséget eláruló ellenfélre. Lord Valleys is észrevette a remegő otyyát s hirtelen megett.

— Nagyvilági emberek vagyunk, — szölt.

— Én nem, — felelt Milton.

Lord Valleys türelmetlenségének első valódi jelét adavette:

— Nem bánom! Én az vagyok!

— Úgy?

— Eustace!

Milton tédrt átölelve, meg sem mozdult a felkiáltásra. A szeme szakadatlanul ott égett az apja arcán. Lord Valleys megremegett. Milyen mérhetlenül mély érzések voltak ebben a fiában, hogy az első parányi ellenkezésre így tudott nézni.

A cigarettás doboz után nyúlt s szórakozottan odatartotta a fiának, aztán hirtelen visszahúzta.

— Elfelejtettem, hogy te nem cigarettázol, — szölt; kivett egy szivart, meggyújtotta s komolyan szívta egy ideig. Egyenesen nézett maga elé, a szemöldéi közt mély ránc képződött, végre megszölkét:

— Üriasszonyok látszik. Egyebet nem tudok róla.

A Milton ajka körül mélyebb lett a különös mosoly.

— Miért kellene egyebet is tudnia?

Lord Valleys vállat vont. A flozofája megkeményedett.

— Először, — szölt hidegen; azt hallottam, hogy elvált asszony. Azt hittem, te a válásra nézve az egyház álláspontján vagy.

— Nem követelt el hibát.

— Tehát ismered a történetét?

— Nem.

Lord Valleys ironikusan s mégis bámullattal húzta fel a szemöldökét.

— Diszkréció, a legtekélyesebb lovagiasság?

— Azt hiszem, — felelt Milton, hogy soha

sem fogja megérteni a Mrs. Noel iránti érzését. Ez nem tartozik az Atyám látókörébe. Mindazonáltal ez az egyetlen érzés, a mellyel házasságra tudok gondolni és egészen bizonyos, hogy más iránt nem fogom érezni soha.

Lord Valleys újra azt a félélmens bizonytalanságot érezte. Igaz ez? És hirtelen úgy érezte; igaz! Az az arc ott előtte olyan egyének az arca volt, a ki hamarabb elég a saját tüzeben, minthogy hűtlen legyen egy elhatározásához. És a dilemma mélyeséggel komolysága hirtelen ránehezedett a lelkére.

— Ebben a percben nem tudok egyebet mondani — mormogta s felállott az asztaltól. (Folytatása következik.)

HALÁLOZÁSOK.

Elhunytak a közelebbi napokban: ÁDÁM JÁNOS tomaji apát, a marzali egyházközség volt esperese és Marzali papja 79 éves korában. — FERENCZ BERTALAN prépost, szábolesi főesperes, nagykállói plébános, 73 éves korában, Debreczenben. — BENECZEI és micsinyei BENECZEY BÉLA 73 éves korában, Budapestben. — SZÁNTÓ SAMU nyug. pénzügy-miniszeri tanácsos, 70 éves korában, Pozsonyban. — SZABÓ ISTVÁN nyug. törvényszéki tisztviselő 72 éves korában, Révfülván. — HERCZEGH ZSIGMOND építész, 66 éves korában, Budapestben. — P. JABLONSKY KORNÉL Szent-Ferenczrendi áldozópap, házfőnök, 62 éves korában, Bártfán.

Létfelvi BÉNYÁS DIONÓRIusz diószegi Erdődy Ida 65 éves korában, Gidófalván. — ÖZV. MIHÁLYOVITS IONKÖZÉ, szül. Rosznag Erzsébet 54 éves korában, Budapestben. — ÖZV. NOGALL PÁLNE, szül. Micheller Leontin 74 éves korában, Tiszaföldváron. — ÖZV. GRACH GYULÁNÉ szül. felső és alsódobszai sztankóczy Erzsébet 60 éves korában, Kassán. — BREDL KATÓKA, Bredl Sándor dr. miniszteri titkár leánykaja, 9 éves korában.

Szerkesztői üzenetek.

Az utolsó mosoly. Imám, stb. Valamelyes routine van bennük, olyan ember munkái, a kinek van egy kis készsége a tollforgatásban, de egyelőre nem mutat igazi írói szellemet.

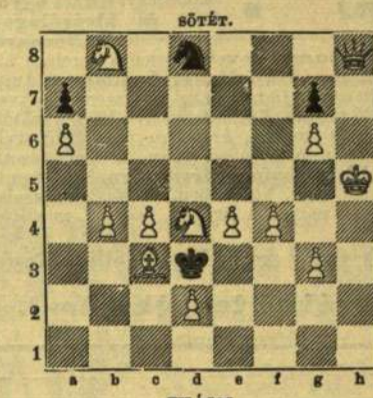
A boldog. Nem elég érdekes, nincs olyan mondani valója, a mely az olvasó figyelmét magára kényszerítené.

Lille. Bizony, a novella kezdetleges dilettáns munka. Kis barátném halálán. Önképző körökben szoktak ilyeneket bíráltni s ott sem kedvezően.

Szonett. Épen a szonett lényege nincs meg benne: az elején széttérülő, a végén belső ritmussal összekötődő mondanivaló.

SAKKJÁTÉK.

2912. számú feladvány Dr. Palkoska Emilől, Prága.

Világos indul és a harmadik lépésre mattot ad.

KÉPTALÁNY.

A 'Vasárnapi Ujság' folyó évi 29-ik számában megjelent képtalány megfejtése: Legyen minden kinek elég szive, akkor elég szelleme is lesz.

Felelős szerkesztő: HOITSY PÁL.

Szerkesztőségi iroda: Budapest, IV., Vármegye-u. 11.

Lapkiadó tulajdonos: Frank Im-Társulat Egyesetem-utca 4.

SALVATOR SCHULTES ÁGOST

a kiváló bőr- és lithiumos gyógyforrás, vest- és hólyagbajoknál, köszvénynél, cukorbetegségnél, vörhenynél, emésztési és lélegzési szervek hurutjainál kifiző hatásu.

Ideggyenge férfiak! Neurastheniában szenvedők... Nova Mechanika 130 Budapest, Flókberlet 40. Főposta.

CZIMBALOM Legújabb szab. acélszerkezettel... Hegedűk világghírű mestere...

Bőröndárak és utazási czikkek. Kézreccsátottunk új nagy képes FEGYVER ÁRJEGYZÉKÜNKET... VADÁSZFEGYVEREK, FLOBERTEK, PISZTOLYOK stb.

"Altvater" Gessler Budapest.

PALMA Betonúrtómgártó gépek. Kőaprító gépek, keverők, hydr. sajtók. Dr. Gaspary & Co. gépgyára, Markranstädt.

BETONÚRTÓMGÁRTÓ GÉPEK. ezementfűzőserépgyártó gépek. Formák; esővek, lépcsőfokok, oszlopok stb. gyártására.

Steckenpferd- liliomtejszappan. Bergmann & Co. cégtől, Tetschen, a/Elbe.

MARGIT-CRÉME. a füröngő hölgyek kedvenc szépítő szere, az egész világon el van terjedve.

BETONÚRTÓMGÁRTÓ GÉPEK. ezementfűzőserépgyártó gépek. Formák; esővek, lépcsőfokok, oszlopok stb. gyártására.

Bittner's Kiefernadel-Bad-Extract. Védjegy.

Julius Bittner. cs. és kir. udv. szállító gyógyszer. Reichenau, Nied. Öst.

Olvasa a hírteléseket! Képviseletek a külföld minden nagyobb városában.

Catch-Catch az előkelő körök új sportjátéka. Szabadban ép úgy, mint fedett helyen játszható!!

Gothard Sándor

Diana Fegyver-atelier
Herény,
 Szombathely mellett.
 (Vas megye.)

A. Jos. Decouray, Herstal és A. Lene & Co. Liège (Victoria Hammerle), Világhírű és legelső rangú galamblovó és vadászfegyverek egyedi és kizárólagos képviselője. E. Bernard & Co. A. Defourny-Sovrin luxusszövőgyáraként állandó nagy raktára. Mannlicher-Sobhaner Anticorro. Anticorro. Mignon fegyverek szorított fegyvereknek állandó raktára. Vadászfegyverek 160 koronától, ejectorosak 260 kor.-tól, Anticorro- és Anticorro fegyverek 400 kor.-tól minden árban. A kontinens leggazdagabb luxusszövőgyáraként. Minden minőség állandó nagy készletben. Teljes garancia. Minden fegyver pontosan belőve. Legjobb minőség.

Legolcsóbb gyári árak. Utólérhetlen olcsó. Árjegyzéket tessék kérni.

Lohr Mária
 (KRONFUSZ)
 Gyár és főüzlet
 VII., Baross-u. 85.
 Telefon: József 2-37.

Fűzők: II. ker., fő-utca 27. sz. IV. ker., Ekv-út 6. sz. IV. ker., Kecs-keméti-utca 14. sz. Harmadik-utca 4. sz. VI. ker., Teréz-körút 38. sz. V. ker., Andrássy-út 16. sz. VIII. ker., József-körút 2. sz.

A főváros első és legnagyobb cipke-üzlete, véglegesítő és kelmefestő gyári intézete.

NIMRÓD

Képes vadászati és versenysport ujság.
 Szerkesztő: Szabó Kálmán.

Minden számában sok érdekes vadászati fénykép-felvételeket közöl. Szakszerű cikkeket ismert íróink írnak. Rovataiban minden vadászati ügyben felvilágosítást kap az olvasó és az összes bérbeadó vadászterületek árverésének idejét közli.

A diszesen kiállított lap havonként háromszor jelenik meg és előfizetési ára félévre 6 kor.

Mutatványszámot a kiadóhivatal szívesen küld Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz. (Franklin-Társulat.)

ANGLIANAL

A legjobb növényekből előállított

TEA, háziszor

gyanánt idegbetegségeknek eredményesen használható! sen tea hatása: ideggyógyító, fájdalomcsillapító, vérképző, görcsöket megoldó, álmosító, a test és a központi idegrendszer szorított teje elősegíti.

A vadódi tea kizárólag csak a cs. és kir. udvari és főhercegi kamarai szállítónál, **JULIUS BITTNER** gyógyszerésznél

Reichenau Nied. Oest. kapható.

Egy doboz ára használható utasításal 3 K. Beszerzhető gyógyszerárakban, ahol nem kapható, 3-4 kor. előzetes beküldés mellett bérmentve a készítőnél.

Mit kiabál?

hiszen már denki tudja már, hogy a

MÁGNÁS CIPŐKRÉM

Minősége kitűnő puhit, tisztít, fényesít.

Gyártja: **HERCZEG és GEIGER**
 Csász. és kir. udvari szállító Budapest.
 KAPHATÓ MINDENÜTT.

RENDELÉSNEK SZIVEKEDJÉK LAPUNKRA HIVATKOZNI

Budapest IV.
CHMURA
 Ferenciek-térsz. 2.

Icarette
 a mellényzsebben.

Kezelésére öt perc alatt megianitjuk. Legújabb modell 58-50 Korona. Használt gépeket becsereleünk. — Felvételeit kidolgozzuk. — Legújabb 15. fotoárjegyzék ingyen.

Tartalmaz feltűnést keltő újdonságokat, recepteket, stb. Látások, autó- és védőszemüvegek, uti magasság- és légsúlymérők, villamos zseblámpák nagy választékban

BADEN WIEN MELLETT. PENSION MELANIE
 1913-ben megnagyobbítva

Előkelő családi otthon, legzsebb fűtő, a főhercegi villák közelében, előkelő konyha. — Kert. — Villamos, vasúti megállóhely. — Helyközi telefon 240. — Egész éven át nyitva. — Tulajdonos: **Melly Mayer von Maybach**. Prospektus küldi Blocher J. hirdetőnek, Budapest, IV., Semmelweis-utca 4. sz.

KOSZTANYA-GYÓGYSZER

Kinek van szeplője?
 Vagy bármely más folt, bőrtisztatlanság az arczán?
 Az használja teljes bizalommal **Rozsnyay Szeráj** arczkenőcsét,

mely egyedülli szer az arcz tisztításánál, szeplő, miltassorok, pattanások eltávolítására. Használata az arcz pár nap alatt bármilyen pohára és bőrtiszta lesz. Egy kis üvegy ára 70 fill., nagy üvegy 140 fill. Hozzájárulásként 70 fill. Nappali Szeráj krémje ára 1 K. Szépen, porosan, az arczporok gyöngye, 1 doboz 120 K. Fehér, rózsás, sárgás és testszínekben.

Készíti: **Rozsnyay M. gyógyszerész, Arad, Szabadság-tér 3.**

KELETI J.

Bpest, IV., Koronaherceg-u. 14. sz. (Gr. Szapary-udvar.)

Első magyar női egészségügyi és testápolási cikkek szaküzlete

Az új saját gyártmányú és külföldi különleges: Háztartás az összes alatti bántalmak ellen. Erősebb párisi fűzők és melltartók optermelikek részére, valamint kiegyenlítőzők ferde nővédek számára. Cs. és kir. szab. sérvkötők. Egyenestartók. Hygienikus habjakötők! Gumiharigánák. A legújabb francia és amerikai női övszer különlegességek! Új! Auto Vaginal Spray. Új! Irrigátorok, bidék, valamint az összes betegápolási cikkek. — Csak szakavatott női kizárólagos. — Méreket és polgári árakat

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

GRAMMOFON

és gramofonlemez óriási választékban.

Készpénzfizetés ellenében gyári áron és mintegy 15% árfeleléssel csekély havi részletfizetésre!!

Eredeti Angyal-védjegyű gramofonok kerakata.

ELEK és TÁRSA r.-i. BUDAPEST.

Irodák V., Bátyvány-u. 18. Utlat VI., Andrássy-ut 1. Legújabb kimerítő gramofon és emezárjegyzék ingyen és bérmentve.

Saját érdekében

tegyen egy kísérletet az új szab. amerikai impregnált **FÉMTISZTÍTÓ KENDŐVEL.**

Előnyei: Bármilyen fémtárgy gyors és egyszerű kezelésben hónapokig tartó tükörfény nyer. Minden eddigi tisztítószer helyett fémtisztító góllal. Sohasem szárad ki, nem koptat, nem horzsol, olcsó és gazdaságos. — 25 fill., 50 fill. és 1 kor. Mindenütt kapható. — Kereskedőjénél kérjen ingyen mintát.

FORNAXER, FORNAXER JOSEF GYÁRSZÁLY BUDAPEST, IV. KER., REALTANODA-UTCA 4. SZ.

Zénásky, Hoffmann és Tsa július 1-től augusztus 25-ig
 selyemáruháza **NAGY NYÁRI OCCASIÓT**
 rendez az **selyemáruházban.** Árak **leszállítva.**
 összes tetemesen

A keblek erősítésére és fejlesztésére a Pilules Orientales közelébe semmi sem jöhet.

Sépp, kemény és kifejtett kebel mindig nagy vágya volt az elegáns hölgyeknek, mert elengedhetetlen hozzátartozik a szépség teljességéhez.

Tehát nem fölösleges ismételnünk a hölgyeknek, akiknek kebelük nincs elegendő módon kifejtődve, vagy azoknak a sokaknak, akiknek mellette nem rendelkeznek azzal a ruganyossággal, amelyet a mostani divat megkövetel, hogy egyedül a Pilules Orientales adják meg az ideális kebelt, amely elegánsan harmonizál a derek karcsúságával.

Sok másféle szert és kezelést hirdetnek még, mint széltövezető, de eddig mind hatástalannak bizonyult és kénytelen volt a Pilules Orientales-nak átengedni a teret, amelyet ma az egész világon ismernek és kedvelnek. De mindez nem tart vissza némely utazót attól, hogy időről-időre ismét csodaszereket ne hirdesse a maga készítményét. Ezek az igérettel, sajnos, nem válnak be s a hölgyeknek az a része, amely hitelt ad ezeknek a csábító magasztalásoknak, a nagy költség ellenére is csalódik. Ezek a hölgyek jobban tettek volna, ha mindjárt a Pilules Orientales-t használták, mert akkor sok csalódást elkerültek volna.

Azon hölgyek száma, akik a Pilules Orientalesnek köszönhetik a gyönyörű mellét, nagyobbodik napról-napra és a hálaük kitűnik dicséret leveleikből, amelyeket — hivatali titok akadályoz abban, — hogy teljes szövegükben közöljük, de amelyek a Pilules Orientales elvitatlan hatásának őszinte és autentikus bizonyítékai.

Igy ír pl. de C. . . hölgy:

Teljesen meg vagyok elégedve azon eredményemmel, amelyet elértem a Pilules Orientales-sel. Legyen biztosítva, miszerint halálom fogom Önnek tanúsítani, a hogy fogok jó és jól eredményt eredményt csinálni az Ön pilulát részére.

Mme de C. . . rue Bayen, Paris.

Es a másik:

Uram!

A Pilules Orientales nagyon jól tesznek és köszönöm azért, látom örömmel azon beszélgetéseket lassan eltűnni, amelyek körülöttem kebelmet. Most már nem esem kétségbe, hogy szép kebel fogok viselni, amelyet több és át elemeztem.

Louise M. . . rue Franklin, Passy.

A Pilules Orientales használata által csodálatosan megtekinék a fiatal leányoknak épp úgy, mint azok hölgyeknek, kiknek kebelük tökéletlenül van kifejtődve vagy szárazság és betegségben szenvedett.

Gyenge egészségi és szervezeti egyének is bevehetik a zoktat, ahogy a következő két kivonat mutatja

Uram!

En nagyon meg vagyok elégedve a Pilules Orientales-sal, amelyek nemcsak kebel nagyobbat adnak, hanem egésztestre is vannak. Ma 60 éves vagyok, vérszegény voltam a legelső gyermekkorom óta és csak azért, hogy vezess az Ön Pilulát, látom vérszegénységemet eltűnni.

Mlle G. . . place St.-Pierre, Toncena.

Uram!

A barátom, akit megismertem a Pilules Orientales, nagyon meg van elégedve. Sőt gyomorgörget voltam, amíg meg nem kezdtem a Pilules Orientales-t.

L. V. . . rue Courage, Granville.

Igy a Pilules Orientales nem ártanak soha sem az egészségeknek, sem a gyomornak. Különböző kizárólag ártatlan és jótévő anyagokat tartalmaznak s nem veszélyes szereket, mint arzén vagy más és sok nem merült föl panasz 30 év óta, amióla minden országban hölgy és fiatal leány használja.

Az orvosok mindig emelik érdemét, rendelik pácienseiknek, amit a következő levél bizonyít:

Uram!

Többet is rendeltem a kitűnő Pilules Orientales termékét az én pácienseimnek és én is meg vagyok elégedve. De meg akarom mondani Önnek, hogy ennek számos sikert követhetnek.

Docteur G. . . à N. . . (Létre-Jérôme).

A kezelés jó hatása azonnal kifejezésre jut és tökéletes lesz a hatás 2 hónap alatt, sőt gyakran néhány hét alatt, ahogy a következő két levél mutatja:

Uram!

14 nap óta szedem a Pilules Orientales-t és már megfigyelhetőleg meglepő eredményt veszek észre.

Mme H. . . L. . . rue Condart, Marseille.

Uram!

Ezennel szeretlek Önnek gratulálni Pilules Orientales-ért, amelyet jobban lehetne csodálni, mint azt, hogy egyetlen ügy eleget volt, hogy elintézze meliorációját, amely kebel mindkét oldalán volt. Most gyönyörű keblem van. Az én puha mellem megkezdődött, a én az Ön Pilulától el vagyok ragadtatva.

Mme A. . . L. . . rue Vevey, Vevey.

Itt félbeszakítjuk a cizálásokat, amelyek a Keleti pilulák hatásait mutatják, amelyek nem engedik összevesztetni egyikkel sem azoknak a nem reális szerekeknek, amelyek napról-napra megjelennek.

Itt félbeszakítjuk a cizálásokat, amelyek a Keleti pilulák hatásait mutatják, amelyek nem engedik összevesztetni egyikkel sem azoknak a nem reális szerekeknek, amelyek napról-napra megjelennek.

Itt félbeszakítjuk a cizálásokat, amelyek a Keleti pilulák hatásait mutatják, amelyek nem engedik összevesztetni egyikkel sem azoknak a nem reális szerekeknek, amelyek napról-napra megjelennek.

veszteti egyikével sem azoknak a nem reális szerekeknek, amelyek napról-napra megjelennek.

Igy tehát a hölgyek, ha javítani akarják kebelük esztétikáját, ha mellük nem elég kiterjedt vagy kemény, ne habozzanak a Pilules Orientales-hoz folyamodni. Néhány hét alatt legkedvesebb önjukat teljesítve fogják látni és nem fogják legzsebb derékallal megajándékozni barátjukat irigyei. Meg lesz lepelve és elragadtatva az önnel teljesült gyors átalakulással.

Egy üveg "Pilules Orientales" ára, használata utasítással együtt 845 postafizetésben való beállítás ellenében, vagy 675 kor. utánvétellel. J. Ratte, Pharmicien, 45, rue de l'Éclairer, Paris. Raktár Ausztria-Magyarország részére: **Török József gyógyszerész, Bpest, IV., Király-u. 12. Terület Franz. Kosmet. Ártikel Wien, XI. Bez., Teichackerstrasse 5.**

KELETI-féle speciális gyártmányok:

Cs. és kir. szab.

sérvkötők pneumatikus gummi pelottával, gummi gőresér harisnyák, műfüzők fordított részére, műlábak, műkezek, testgyógyító járó és támogatók valamint a betegápoláshoz tartozó összes cikkeket készíti eredeti gyári árak és jótállással

KELETI J.
 orvosi műszer és gummiáruk gyára
 Budapest, IV., Koronaherceg-u. 17.

Külön női egészségügyi szakosztály (női kizárólagos) **Gróf Szapary udvar** (Koronaherceg-utca 14-16. szám.)
 Legújabb 3000 ábrával ellátott árjegyzék ingyen és bérmentve.

NYARALÓKNAK
 nélkülözhetetlen a „PRIMUS” GÁZFŰZŐ

Bá! nélkül és közönséges petróleumhoz használható, füstmentes, két lánggal ég, amely háromszor oly magas hőfokot eredményez mint egy közönséges petróleumlámpa. Használat közben nem kormoz. Feltűnően kevés anyagot fogyaszt. — Ezen petróleum-gázfűző különösen

nyaralókban nélkülözhetetlen.

Minden vasútleben kapható, vagy

Ringeisen-Testvérek Budapest, V. Hold-u. 21.

Szakszerűen készített utazási felszerelések

HELLER bőrröndös

megbízható minőségben, előnyösen beszerzettek az általános ismert

bőrröndök, táskák, szekrény- és kalapbőrröndök,ecessairek

cségnél
 Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 21. (Astoria szálloda épületében)

A cég üzlete 20 évig **Károlykörtuton (Huszár-ház) volt.**

Női FELSŐ KERESKEDELMI ISKOLA POZSONYBAN.

A Pozsonyi Kereskedelmi és Iparkamartól fenntartott nyilvános, három évfolyamu

Érettiségi vizsgálat. Állásbiztosítás. Internátus. Értécsitő kívánatra küld az igazgatóság.

Ne veszodjék régi rossz lámpákkal, mi kor csekély havi költséndij fejében a

WIKTORIN-FÉNY

A legideálisabb világítás a

WIKTORIN és Tsa

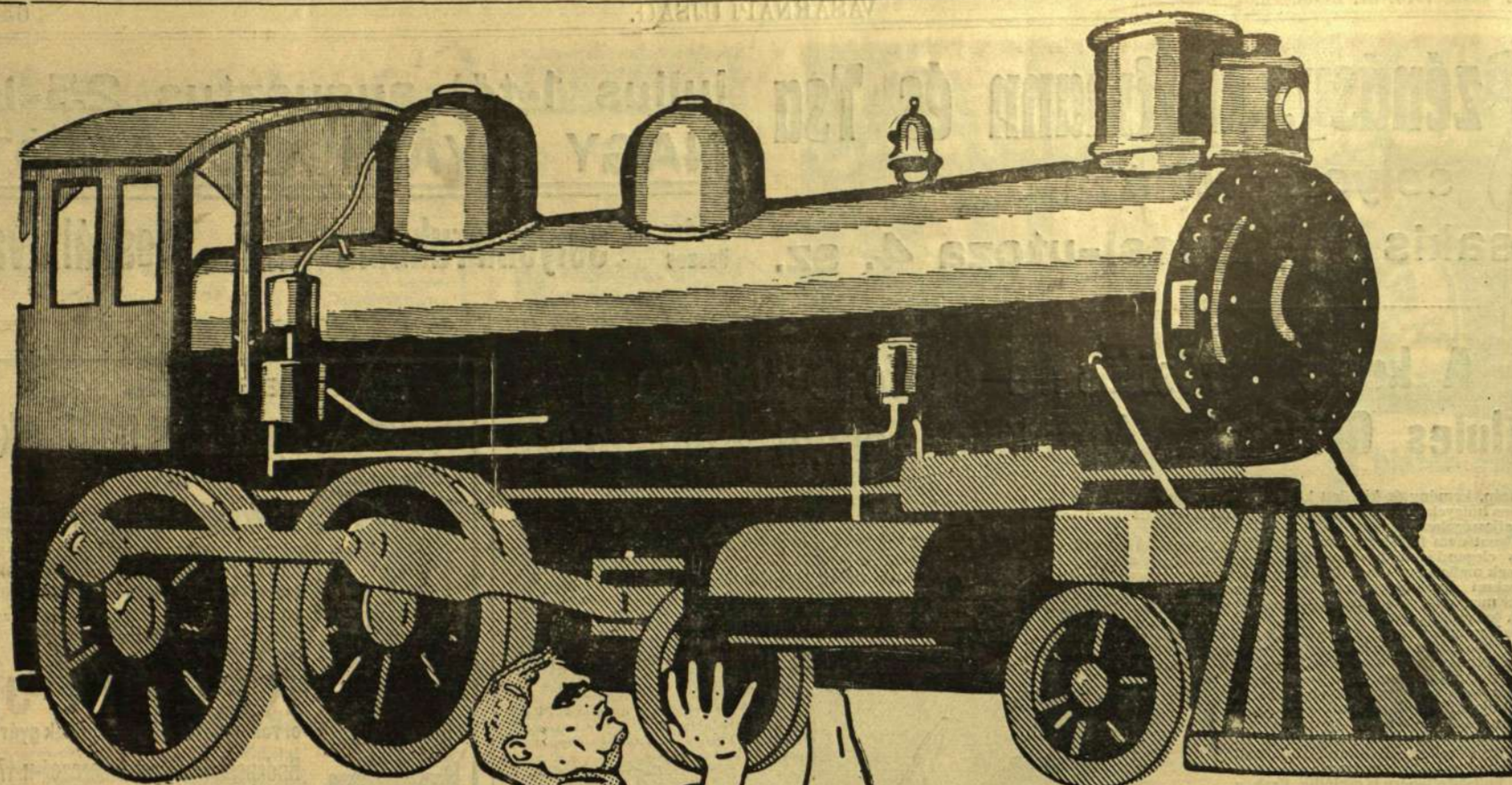
Budapest, VIII.,

Hogy mindenki-nek lehetővé tegyük az utólérhetetlen

beszerzését, bérletostályt létesítettünk, ahol csekély havi költséndij fejében tetszőszerinti kivitelű lámpák kaphatók.

Baross-utca 1.

Saját érdekében kérjen azonnal díjtalan tájékoztatót.

Körülbelül 16 mozdony lábai naponként

súlyával vannak az Ön megterhelve,

ha az Ön sulya csak 70 kiló és naponként csak 4 órát jár. Egy 60 kiló átlagsulyu **asszony** lábainak ugyanennyi járás mellett körülbelül 14 mozdony terhét kell naponként vinnie.

Egy 30 kiló átlagsulyu **gyermek** lábainak pedig körülbelül 7 mozdony súlyát kell hordania.

E számok könnyebb ellenőrzésére a következő részletekkel szolgálunk:

Ön körülbelül 100 lépést tesz percenkint, lábainak tehát percenkint 100-szor kell az Ön saját súlyát emelni, előbbre vinni és ismét a földre helyezni. Ha Ön tehát egy 70 kiló átlagsulyu **férfi**, akkor az Ön lábai egy perc alatt 7000 kiló munkát teljesítettek. Egy óra alatt tehát az Ön lábai 420.000 kiló munkát teljesítenek, ami 4 mozdony és 4 óra alatt **1,680.000**

kilogramm, a mi körülbelül 16 mozdony súlyának felel meg, ha feltesszük, hogy egy mozdony sulya körülbelül 100.000 kilogramm.

E számokból világosan látható, mily óriási megterhelést kell naponként az ember lábainak és lábizmainak elbirniok és mily hatalmas munkát kell elvégezniök és most talán mégis szükségesnek fogja tartani, hogy csökkentse azoknak a hatalmas lökéseknek hatását, melyeknek a lábizmok és az egész test, különösen a hátgerincz és az agy, minden lépésnél ki van téve.

A mai napig csak az az egyszerű, de nagyon praktikus mód vált be erre a célra, hogy a kemény, sok szeggel ellátott czipósarok helyett a lábbelit egyszerűen a kellő ruganyossággal készített «Berson» gummisarokkal látjuk el.

Nem szabad felemlítés nélkül hagyni, hogy a «Berson» gummisarok oly minőségben gyártják, mely tartósabb a bőrnél és így a «Berson» sarok használata mellett a czipőszámlák is kisebbek.

Önnek tehát nemcsak egészségi, hanem takarékosági szempontból is nagy érdeke, hogy czipőit azonnal lássa el «Berson» gummisarokkal és még egyszer hangsúlyozzuk, hogy czipőszélénél, vagy czipőkereskedőjénél kifejezetten «Berson» sarokt kérjen és arra ügyeljen, hogy csakis ilyent adjanak, mert csak a mi gummisarokunk biztosítja a fent említett előnyöket. Bersonművek, Budapest VII.

33. SZ. 1914. (61. ÉVFOLYAM.)

SZERKESZTŐ
HOITSY PÁL.

BUDAPEST, AUGUSZTUS 16.

Szerkesztési iroda: IV. Vármegye-utca 11.
Kiadóhivatal: IV. Egyetem-utca 4.

Egyes szám
ára 40 fillér.

Előfizetési
feltételek:

Egészévre — — 20 korona.
Félévre — — 10 korona.
Negyedévre — — 5 korona.

A «Világkrónika»-val
negyedévenként 1 koronával
több.

Külföldi előfizetésekhöz a postafalag meg-
határozott viteldíj is esatolandó.

A KIRÁLY Ö. FELSÉGE.